

VYJÁDRĚNÍ lásky 3
Aktuálně

ŘEHOLNICE 4
v nočním klubu
Interview

Řešíme LÁSKU 6
INkognito

PŘÍBĚH z fotografií 7
IN side

BÁSNÍČKY 8
od vás čtenářek
IN zábava

HVĚZDA na plese 9
Blog IN

Já a můj MAJETEK 10
Duchovní INjoke

Nikolino tajemství 11
Fotoromán

DÁVAT lásku 15
IN love

Klučičí IDOLY 16
Klučičí INvaze

RELAXACE a otužování 17
IN sport

ZMĚNU začni u sebe 18
IN action

JITKA a její příběh 19
INspirativní osobnost

Nejcennější DAR 20
INKubátor

TEST z Česka 22
INtelekt

TRAPÁSKY a přesmyčky 23
IN zábava

Já sama

Jednoho odpoledne jsem se vrátila z redakce domů. Nasedla jsem do přeplněné tramvaje a hlavou se mi honila spousta myšlenek. Přemýšlela jsem nad tím, co mám další dny před sebou, proč se zrovna to a ono v mém životě děje... Když tu mě na jednou z pochumrných myšlenek vytrhl hlasitý dětský pláč. Popravdě – pláč je slabé slovo. Byl to křik, jako když se rozhouká siréna. Doslova řev. Všichni se začali otáčet, aby spatřili toho křiklouna. Vlastně křiklounku. Pod schůdky tramvaje HLASITĚ nafíkala asi dvouletá holčička, zatímco její maminka zrovna nakládala do tramvaje sportovní kočárek.

Myslela jsem, že až maminka „naloží“ i holčičku, bude po křiku. Ale to jsem se přemýšlela. Křik nepřestával. Ani poté, co maminka holčičku posadila na sedadlo a začala ji domlouvat. Zaposlouchala jsem se do jejích konejšivých vět a brzy pochopila příčinu toho srdcervoucího křiku. Holčička naříkala prostě proto, že chtěla kočárek na lož do tramvaje SAMA. Ano, ten kočárek, který byl mnohonásobně větší než ona a se kterým měla hodně práce i její maminka. „Já sama to tam dát... Já to tam dát... Sama já to tam dát...“ vzlykala.

Musela jsem se pousmát. Co by se stalo, kdyby ji maminka nechala naložit kočárek samotnou? Nejen, že by holčičce ujela

tramvaj, ale ještě by si při tahání kočárku mohla ošklivě ublížit. Nakonec by té malé ukřivděné hrdince nezbylo, než bezmocně plakat na chodníku.

A já? Kolikrát se chovám jako ta malá holčička.

Kolikrát si stěžuju, že se něco v mém životě přihodilo, a přitom... přitom později zjistím, že mě to mělo jenom uchránit od pozdějšího zklamání nebo zranění. Kolikrát vyčítám i Bohu, že něco dopadne jinak, než jsem si představovala. Cítím se ukřivděná, že není po mém. A přitom, kdybych si prosadila svou...

redaktorka Petra

